

РЕШЕНИЕ

№ 7641

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8349** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. В. Еремченко, гражданин на Руската федерация, [дата на раждане] , с адрес в Република България [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 1566 от 03.05.2022 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 846/2022 г., потвърждаващо Наказателно постановление № 788/25.11.2021 г., издадено от Началника на отдел „Миграция“ в СДВР, с което на касационния жалбоподател на основание чл.48, ал.1, т.3 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв. за нарушение на чл.34 от същия закон.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като неправилно и отмяна на потвърденото с него НП. Релевираното основание е нарушение на материалния закон. Касационният жалбоподател твърди, че не е изпълнил задължението си да напусне Република България след изтичане срока на пребиваване, тъй като е изчаквал решение по подадено от него заявление за постоянно пребиваване в страната. Позовава се на съдебно решение, с което е отменено предходно издадено срещу него НП, като твърди, че съдебният акт не е изпълнен от администрацията. В с.з. касаторът се явява лично и поддържа жалбата на сочените в нея основания.

Ответникът – Началникът на отдел „Миграция“ в СДВР, в с.з. не се явява и не изпраща представител, но чрез юк.Д. е представил писмени бележки, в които оспорва касационната жалба. Моли решението на СРС да се остави в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

Касационният жалбоподател е гражданин на Руската Федерация. На 05.05.2021 г. му е било издадено разрешение №[ЕИК] за пребиваване на територията на Република България, със срок на валидност до 08.10.2021 г. Същият не е напуснал страната до съответната дата, а на 19.11.2021 г. се явил на гише в отдел „Миграция“ в СДВР, [улица], за подаване на документи за продължаване на срока му за пребиваване. В тази връзка е извършена проверка в информационния масив на МВР, при която е установено, че чуждият гражданин не е напуснал Република България до изтичане на разрешението му срок за пребиваване на територията на страната. Поради това срещу него е съставен АУАН № 788/19.11.2021 г. за нарушение на чл.34 ЗЧРБ, като е посочено, че същото е извършено на 09.10.2021 г. АУАН е връчен на жалбоподателя, който е отразил писмено, че разбира съдържанието му.

Въз основа на съставения АУАН, при аналогична фактическа обстановка е издадено обжалваното пред районния съд НП, с което на основание чл.48, ал.1, т.3 ЗЧРБ на И. Еремченко е наложена глоба в размер на 500 лв.

За да потвърди обжалваното постановление, първата съдебна инстанция е приела, че НП е законосъобразно като издадено от компетентен наказващ орган, а в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е приел, че извършването на административното нарушение е безспорно доказано

Решението е неправилно.

Настоящата инстанция споделя извода на СРС, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, чиято контролна функция е предоставена по силата на чл.53, ал.1 и ал.2 ЗЧРБ.

При съставянето на АУАН и издаването на НП обаче не са спазени разпоредбите на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН относно описанието на нарушението. Извършеното нарушение е описано в НП по следния начин: “На 19.11.2021 г., в отдел „Миграция“ – СДВР [населено място], [улица], се установи, че чуждият гражданин не е напуснал

страната до изтичане на разрешените срок за пребиваване в Република България, който е бил до 08.10.2021 г., като нарушението е извършено на 09.10.2021 г.“. Не е посочено дали И. Еремченко е имал разрешение за пребиваване, ако е имал, кога е издадено същото и с какъв разрешен срок. В случая липсват твърдения за издадено разрешение за пребиваване на касационния жалбоподател в страната и откъде е изведен изводът, че срокът за пребиваване в Република България е бил до 08.10.2021 г. И в АУАН, и в НП липсва позоваване на извършена справка в АИС. Макар и в двата акта да е отразено, че този срок е изтекъл на 08.10.2021 г., без да е посочено издаденото разрешение, индивидуализирано с номер и дата, както и неговият срок на валидност, обективно е невъзможно да се прецени кога точно е изтекъл разрешените срок за пребиваване в страната на жалбоподателя. Това фактическо описание е неясно и лаконично, поради което не позволява определянето на кореспондиращата на него нарушена правна норма.

Съдът в производството по обжалване на наказателните постановления по реда на чл.59-63 ЗАНН следва да установи съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. За тази цел е необходимо да е налице индивидуализация на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл.57 ЗАНН, което в разглеждания случай не е сторено.

Като не е отчетел констатирания от касационния съд съществен пропуск в НП и го е потвърдил, СРС е постановил неправилно решение. Същото подлежи на отмяна и спорът следва да бъде решен по същество с отмяна на незаконосъобразното Наказателно постановление № 788/25.11.2021 г. на Началника на отдел „Миграция“ в СДВР.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от АПК, Административен съд-София град, Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1566 от 03.05.2022 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 846/2022 г., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 788/25.11.2021 г., издадено от Началника на отдел „Миграция“ в СДВР, с което на И. В. Еремченко, гражданин на Руската федерация, [дата на раждане] , с адрес в Република България [населено място],[жк], [жилищен адрес] за нарушение на чл.34 от Закона за чужденците в Република България наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв. на основание чл.48, ал.1, т.3 от същия закон.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.